

Vážení spoluobčané!

Fotbalová branka, která již podruhé pod rouškou noci přistála u našeho domku, mě přiměla k zamyšlení, jak se v Záboří k sobě chováme.

Bydlím zde celý život a mám k Záboří vřelý vztah. Není mi proto vůbec lhostejné, jakým dojmem působíme na okolí a jak se prezentujeme. Vzpomínám si, že už jako děti a mládežníci jsme se snažili o zvelebení obce. Společně jsme chodili na brigády, sportovat, častokrát si spolu zaspívali, zatančili a udržovali pospolitost, jak je na vesnici často zvykem.

Vím, že není lehká doba, ale přesto nechápu, proč zrovna u nás ve vsi se poslední dobou jen pomlouvá a lidé si dělají nesmyslené naschvály. Proč zrovna u nás vyplouvají na povrch ty nejhorší lidské vlastnosti? Závist, lež a pýcha. Kam se poděla lidská hrdost, čest a úcta jednoho člověka k druhému? Kde je obyčejné kamarádství, sousedská spolupráce a výpomoc? Proč, když se objeví někdo, který šíří nepravdy, ho ostatní ze vsi nazastaví? Například jakým právem uráží, hrubě nadává a vyhrožuje paní spoluobčanka a její syn mému manželovi jen proto, že má jiný názor na umístění hřiště než oni? Konečně, on se může každému z vesnice směle podívat přímo do očí a udělal spoustu veřejně prospěšné práce pro obec zadarmo. Proč si nemůžeme své názory vyříkat slušně z očí do očí? Přece každý z nás vidí, jak se naše ves změnila k lepšímu za působení nynějšího zastupitelstva a pana starosty ing. Miroslava Augustina. Proč jim berou někteří spoluobčané chuť do práce?

Branku, (až přijedou děti – sama ji neunesu) odnesu zase zpátky na hřiště a budu doufat, že si na podzim zvolíme zastupitele, kteří budou více spolupracovat. Ne typu zastupitele, který problémy řeší tak, že nám háže železnou fotbalovou branku na dvůr. Snad toto nové zastupitelstvo bude držet pospolu a budou rozhodovat o budoucnosti naší obce bez zbytečných emocí.

Je mi to líto, ale na základě těchto zkušeností, jsem manželovi doporučila, aby s komunální politikou skončil. Podobné chování si nezaslouží a nemáme toto vše zapotřebí.

Marie Kůrková